

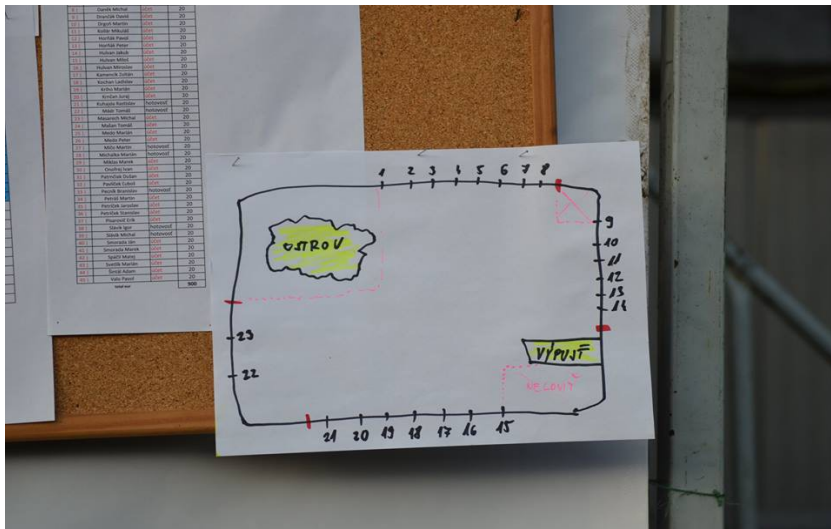
Brumov 01.10.2016

Keď ženatý chlap telefonuje každý večer hodinu v zatvorenej izbe už druhý týždeň, zaváňa to problémom. Ale keď je na druhej strane Braňo Pecník a vaša žena vie o vašej duhákovej diagnóze, tak je jej jasné, že sa blíži jesenná časť FAVORITE Jazernej pstruhovej ligy. Zarybňenie, občerstvenie, softvér, bodovacie preukazy, ceny, prihlasovanie, peniaze, poháre, novinky, ohováranie ostatných pretekárov, to všetko bolo potrebné vykomunikovať. Príprava preletela rýchlo, prišiel deň D na rybníku v Brumove.



Na miesto činu sme dorazili v piatok podvečer. Pohľad na rybík nás náplňal optimizmom, na hladine to žilo, fiasko z jari sa snáď nebude opakovať. Rýchlo vyznačiť štandy, povešať reklamu a naspäť na hotel pripraviť bodovačky a žrebovanie.

Paradoxne, naväčím naším problémom bolo nakresliť mapu rybníka s vyznačením štandov.



Keďže z asi piatich návrhov bol najlepší tento, viete si predstaviť, ako asi vyzerali ostatné. Za niečo také by som bol v škôlke šikanovaný, tu to však bolo to najlepšie z najlepšieho. Prišli sme ešte na jednu dôležitú vec, pri kreslení štandov sme

zistili, že nevieme napočítať do 23. Ja s Braňom by sme to v svojich profesných životoch nejak uhrali, ale Martin pracuje v banke. V banke, v ktorej mám svoj osobný účet! Išiel som spať s vedomím, že niektoré veci v živote musím prehodnotiť.

Ráno prebehlo bez excesov, niečo na zohriatie, vyžrebovanie, naviazanie a odchod na štand. Vylosoval som si ačko, flek v rohu pod vstupnou bránou. Bečko si vyžreboval Majo

Michalka, fajn, aspoň budem mať od koho odpisovať, aj keď o kolo neskôr.

Štart. Začal som rotačkou, robím to tak na každom preteku. Ani neviem prečo, je to v podstate tradícia, ktorá ale realny úspech prinesie zriedka. Ani teraz to nebolo výnimkou, síce sa na nejaký 3-4 hod prišiel jeden nešťastník za ňou pozrieť, ale zostalo to z jeho strany iba v platonickvej rovine. Tak ide na rad plandavka, dal som zo 15 hodov ale úplne bez reakcie. Ryba sa viacmenej ťahá všade, vidím zdolávať Maťa Drgoňa na druhej strane rohu, vedľa mňa z ľavej strany Miloš Hulvan zdoláva už tretieho. Takže som sa rozhodol ním inšpirovať. Poznáte to, človek nechce vyzerat' ako úplný neschopák a hrdoš' nedovolí, aby som sa okato natlačil na kraj štandu a očumoval, že čo to tam má naviazané. Tak som svoje periferné videnie posunul za hranicu toho, čo je prirodzené. Tvár nasmerovaná rovno, prave oko vypnúť, všetka energia ide do ľavého, ktoré je zrazu, ako u chameleona, absolútne nezávislé na pravom. Smer nastavený, ešte zaostrit' aaaaaa je to nymfa toud. Tvárim sa že nič a pomaly si idem po nymfu touda. Záber sa po pár hodoch podarilo vyčarovať, ale zásek išiel do prázdna. Zase pár hodov, zase záber, zase nič. Miloš dáva ďalšiu rybu. Začínam byť nervozny, polovica kola je fuč a ja som stále bez ryby. Vymenim udicu, opäť skúsim plandavku, prvý hod, zacítim jemný ťuk. Druhý hod, hneď po zklapnutí prichádza poctivý kopanec, chvíľa zdolávania a mám prvý bod. Zostávam do konca kola verný plandavke, vypláca sa to, končím s 6 kúskami, síce niečo popadalo, ale som spokojný.

Pri rozhodovaní je konečne priestor na poobzeranie sa po ostatných. Síce ma sem tam Majó vyruší chytenou rybou, ale stihnem zaregistrovať, že ryba sa najviac ťahá na malej hrádzi a strane pod búdou, potom na veľkej hrádzi, kde sme my a najslabšie to ide na strane pod lesom. No super, tam mám posledné kolo, keď tam nejde teraz, tak čo bude na konci preteku? Ved' uvidíme.

Druhé kolo mám opäť na hrádzi, na druhej strane, hneď pri výpusti. Je tam vidieť malé ostrieže, tie sú však nebodované, tak ich ignorujem. Skúšam opäť lackovku, sem tam je cítiť ťukanec, na poctivý záber si ale musím počkať, prichádza asi uprostred kola, zdolávanie sa darí, mám prvý bod. Následuje dlhšia medzihra, bez výraznejšieho tónu, tak idem skúsiť smáčika. Mam naň záber, ale nič agresívne, len tak to olizoval, zásek išiel do prázdna. Tak následuje ľahká nymfa, záber mám do konca kola len jeden, ale úprimný, takže za druhé kolo mám dva body. Pozorovaním počas druhého kola si potvrdzujem, že ten posledný flek bude náročný, ryba tam ide ešte slabšie. Majovi sa darí, zase pár ryb dal.



Na obed je guláš z diviny, musím pochváliť kuchára, bol výborný. Alebo som bol veľmi hladný.

Tretie kolo mám štand uprostred sektora pod búdou, ryby sa tu doobeda chytali, niečo sa určite podarí. Ryba sa relatívne často ukazuje na hladine blízko brehu, tak začínam z malou hnedou

rotačkou, bez úspechu. Prezbrojím na plandavku, opäť bez úspechu. Takže znova toud, pomaličky, trpezlivo. Po pár minútach prichádza pod nohami záber, rybka je menšia, synchronizácia pravej a ľavej ruky sa podarila, pár okamihov po zábere je ryba v svojom prirodzenom prostredí, v podberáku. Fajn, ďalšie kolo bez nuly. Do konca zostáva 10 minút, vymením touda za berkley červa a prichádza rýchlo záber. Do konca kola sa podarí ešte jeden, takže je to výborné, mám 3 body.

Ako sa pracuje s nymfou nám predviedol Majo, dal za kolo 5 rýb. Ku koncu kola už za ním stojíme asi piati, snažíme sa niečo odkukať. Nemám pocit, že by som robil niečo inak, ale veď viete ako sa hovorí, ak dvaja robia to isté, nie je to to isté. Medzi tým na druhej strane ide ryba stále slabšie, videl som vytiahnuť iba jeden kus. Počas rozhodovania zájdem na malú hrádzu pozrieť Mareka Smoradu, má niekoľko rýb na plandavku od ostrova. Posledné kolo budem chytať na druhej strane toho ostrova, snád to bude fungovať aj tam.

Do posledného kola volím stratégiu pol kola plandavka, pol kola guma. Cez prestávku všetko poprevádzujem, aby som minimalizoval riziko, možno budem mať len jednu šancu. Rybu je vidieť na hladine, tak snád sa nejaký ochotník zmiluje. Plandavkujem asi 10 minút, záber neprichádza. O dva fleky ďalej Mišo Daněk dáva už druhú rybu na gumku, moje predsavzatie pol kola plandavkovania ruším a idem do gumky. Po dlšom čase prichádza jemný ťuk. Ešte nie, neunáhli sa, ešte nesekej! Vydrž, kým sa rozbehne. Ďalší ťuk a ďalší a ďalší. Nakoniec sa vlasec rozbehne tak sekám. Do prázdna a do kelu. Po značnom čase sa situácia zopakuje, vydržím hru nervov, kým sa ryba s nástrahou rozbehne, rozdiel je iba v tom, že zlomok sekundy rybu na udici cítim a o ďalší zlomok sa pretrhnutý koniec vlasca váľa po hladine a ja sa váľam po brehu. Ďalšiu šancu na reparát už nedostanem a končím s nulou. Veľké sklamanie. Pretek som mal dobre rozbehnutý a takto som to Lekciu mi zase udeľuje Majo, po piatich minútach lovu na plandu má dva kúsky, za chvíľu pridáva posledný, tretí. Opäť sa váľam po brehu. Zaviesť ja hnusná vlastnosť.

Ideme s Braňom a Martinom spracovať výsledky, excel ale trochu štrajkuje, náš grafový a



tabuľkový guru Milan Cibulka už je preč, tak sa trápime asi 10 minút, ale nakoniec z tlačiarne vybiehajú výsledky. Víťazí podľa očakávania Majo Michalka, druhý Mišo Daněk tretí Peťo Horňák, ktorý týmto výsledkom odsudzuje zvyšok štartového poľa k boju už iba o druhé miesto. Možno keby niekto nasekal už iba samé jednotky a Peťo by nejak extremne prepadol tak existuje teoretická šanca. Zatiaľ takému priebehu

nič nenasvedčuje, Peťo ide nekompromisne za celkovým víťazstvom.

Ja končím na 5. mieste, čo je slušný výsledok, pred pretekom by som také bral všetkými

štyrmi nohami, ale teraz som trochu sklamaný. Pri ceste domov s Braňom v aute hráme hru "Čo keby", z nej mi vychádza, že s tou jednou utrhnutou rybou by to bolo 2. miesto. No škoda, no.

Reparát budeme mať všetci o týždeň v Orvišti. Prieatelé, kamarádi, tešíme sa vás.